Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πρώτο τμήμα)

της 4ης Οκτωβρίου 2024*

«Αίτηση αναιρέσεως – Προστασία των ονομασιών προελεύσεως και των γεωγραφικών ενδείξεων – Κανονισμός (ΕΕ) 1151/2012 – Άρθρα 7 και 8 – Άρθρο 49, παράγραφος 2, και άρθρο 50, παράγραφος 1 – Έκταση του ελέγχου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής επί των αιτήσεων καταχωρίσεως ονομασίας ως γεωγραφικής ενδείξεως – Κατανομή αρμοδιοτήτων μεταξύ των εθνικών αρχών και της Επιτροπής – Προϋποθέσεις καταχωρίσεως ονομασίας»

Στην υπόθεση C-579/23 P,

με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ασκήθηκε στις 19 Σεπτεμβρίου 2023,

Cunsorziu di i Salamaghji Corsi – Consortium des Charcutiers Corses, με έδρα το Borgo (Γαλλία),

Charcuterie Fontana, με έδρα το Borgo (Γαλλία),

Costa et Fils, με έδρα την Urtaca (Γαλλία),

L'Aziana, με έδρα την Bastelica (Γαλλία),

Charcuterie Passoni, με έδρα την Venzolasca (Γαλλία),

Orezza – Charcuterie la Castagniccia, με έδρα το San-Giuliano (Γαλλία),

Salaisons Réunies, με έδρα την Penta-di-Casinca (Γαλλία),

Salaisons Joseph Pantaloni, με έδρα τη Sarrola-Carcopino (Γαλλία),

Antoine Semidei, με έδρα την Castellare-di-Casinca (Γαλλία),

L'Atelu Corsu, με έδρα το Ajaccio (Γαλλία),

εκπροσωπούμενοι από τους T. de Haan και V. Le Meur-Baudry, avocats,

προσφεύγοντες,

όπου ο έτερος διάδικος είναι:

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τον M. Κωνσταντινίδη, την C. Perrin και τον B. Rechena,

καθής πρωτοδίκως,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους A. Arabadjiev, πρόεδρο τμήματος, T. von Danwitz, P. G. Xuereb, A. Kumin και I. Ziemele (εισηγήτρια), δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: M. Campos Sánchez-Bordona

γραμματέας: A. Calot Escobar

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 27ης Ιουνίου 2024,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με την υπό κρίση αίτηση αναιρέσεως, οι αναιρεσείοντες ζητούν την αναίρεση της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 12ης Ιουλίου 2023, Cunsorziu di i Salamaghji Corsi – Consortium des charcutiers Corses κ.λπ. κατά Επιτροπής (T-34/22, στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, EU:T:2023:386), με την οποία απορρίφθηκε η προσφυγή τους ακυρώσεως κατά της εκτελεστικής αποφάσεως (ΕΕ) 2021/1879 της Επιτροπής, της 26ης Οκτωβρίου 2021, σχετικά με την απόρριψη τριών αιτήσεων προστασίας ονομασίας ως γεωγραφικής ενδείξεως σύμφωνα με το άρθρο 52, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1151/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου [«Jambon sec de l'Île de Beauté» (ΠΓΕ), «Lonzo de l'Île de Beauté» (ΠΓΕ), «Coppa de l'Île de Beauté» (ΠΓΕ)] (ΕΕ 2021, L 383, σ. 1) (στο εξής: επίδικη απόφαση).

Το νομικό πλαίσιο

2 Οι αιτιολογικές σκέψεις 19, 58 και 61 του κανονισμού (ΕΕ) 1151/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Νοεμβρίου 2012, για τα συστήματα ποιότητας των γεωργικών προϊόντων και τροφίμων (ΕΕ 2012, L 343, σ. 1), έχουν ως εξής:

«19. Η εξασφάλιση του ομοιόμορφου σεβασμού, σε όλη την [Ευρωπαϊκή] Ένωση, των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας που σχετίζονται με τις ονομασίες που προστατεύονται στην Ένωση αποτελεί προτεραιότητα η οποία μπορεί να επιτευχθεί αποτελεσματικότερα σε επίπεδο Ένωσης.

[…]

58. Προκειμένου να διασφαλισθεί ότι οι ονομασίες που καταχωρίζονται ως ονομασίες προέλευσης, γεωγραφικές ενδείξεις και εγγυημένα παραδοσιακά ιδιότυπα προϊόντα πληρούν τους όρους του παρόντος κανονισμού, οι αιτήσεις θα πρέπει να εξετάζονται από τις εθνικές αρχές του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους, σύμφωνα με ελάχιστες κοινές διατάξεις που περιλαμβάνουν εθνική διαδικασία ενστάσεων. Η [Ευρωπαϊκή] Επιτροπή θα πρέπει κατόπιν να εξετάζει ενδελεχώς τις αιτήσεις ώστε να εξασφαλίζει ότι δεν υπάρχουν πρόδηλα σφάλματα και ότι έχουν ληφθεί υπόψη η νομοθεσία της Ένωσης και τα συμφέροντα των ενδιαφερομένων που βρίσκονται εκτός του κράτους μέλους στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση.

[…]

61. Η διαδικασία καταχώρισης προστατευόμενων ονομασιών προέλευσης, προστατευόμενων γεωγραφικών ενδείξεων και εγγυημένων παραδοσιακών ιδιότυπων προϊόντων, συμπεριλαμβανόμενων των περιόδων εξέτασης και ενστάσεων, θα πρέπει να συντομευθεί και να βελτιωθεί, ιδίως όσον αφορά τη λήψη αποφάσεων. Η Επιτροπή, σε ορισμένες περιπτώσεις επικουρούμενη από τα κράτη μέλη, θα πρέπει να είναι αρμόδια για τη λήψη αποφάσεων σχετικά με τις καταχωρίσεις. […]»

3 Ο τίτλος ΙΙ του κανονισμού 1151/2012, ο οποίος επιγράφεται «Προστατευόμενες ονομασίες προέλευσης και προστατευόμενες γεωγραφικές ενδείξεις», περιλαμβάνει το άρθρο 6, με τίτλο «Γενικός χαρακτήρας, σύγκρουση με ονομασίες φυτικών ποικιλιών και φυλών ζώων, με ομώνυμες ονομασίες και εμπορικά σήματα», το οποίο προβλέπει στην παράγραφο 3, πρώτο εδάφιο, τα εξής:

«Μια ονομασία προτεινόμενη για καταχώριση η οποία είναι πλήρως ή εν μέρει ομώνυμη με ονομασία που έχει ήδη καταχωριστεί στο μητρώο δυνάμει του άρθρου 11 μπορεί να καταχωρισθεί μόνο εφόσον στην πράξη γίνεται επαρκής διάκριση μεταξύ των όρων τοπικής και παραδοσιακής χρήσης και παρουσίασης της ομώνυμης ονομασίας που καταχωρίσθηκε μεταγενέστερα και της ονομασίας που είχε ήδη καταχωρισθεί στο μητρώο, λαμβανομένης υπόψη της ανάγκης να εξασφαλισθεί η ισότιμη μεταχείριση των παραγωγών και να μην παραπλανώνται οι καταναλωτές.»

4 Το άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού, το οποίο επιγράφεται «Προδιαγραφές προϊόντος», προβλέπει τα εξής:

«Η προστατευόμενη ονομασία προέλευσης ή προστατευόμενη γεωγραφική ένδειξη είναι σύμφωνη με προδιαγραφές οι οποίες περιλαμβάνουν τουλάχιστον:

α) την ονομασία που πρέπει να προστατεύεται ως ονομασία προέλευσης ή γεωγραφική ένδειξη, όπως χρησιμοποιείται, είτε στο εμπόριο είτε στην καθομιλουμένη γλώσσα, και μόνο στις γλώσσες οι οποίες κατά παράδοση χρησιμοποιούνται ή χρησιμοποιήθηκαν για την περιγραφή του συγκεκριμένου προϊόντος στην οριοθετημένη γεωγραφική περιοχή·

[…]».

5 Το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του εν λόγω κανονισμού προβλέπει, μεταξύ άλλων, ότι η αίτηση για την καταχώριση ονομασίας γεωγραφικής ενδείξεως περιλαμβάνει τουλάχιστον τις προδιαγραφές προϊόντος που προβλέπονται στο άρθρο 7.

6 Το άρθρο 11, παράγραφος 1, του ίδιου κανονισμού ορίζει τα εξής:

«Η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστικές πράξεις […] με τις οποίες θεσπίζει και τηρεί προσβάσιμο στο κοινό ενημερωμένο μητρώο των προστατευόμενων ονομασιών προέλευσης και των προστατευόμενων γεωγραφικών ενδείξεων οι οποίες έχουν αναγνωρισθεί βάσει του παρόντος συστήματος.»

7 Το άρθρο 13 του κανονισμού 1151/2012, το οποίο φέρει τον τίτλο «Προστασία», προβλέπει τα εξής:

«1. Οι καταχωρισμένες ονομασίες προστατεύονται από:

[…]

β) κάθε κατάχρηση, απομίμηση ή επίκληση, έστω και αν αναφέρεται η πραγματική προέλευση των προϊόντων ή υπηρεσιών ή εάν η προστατευόμενη ονομασία μεταφράζεται ή συνοδεύεται από εκφράσεις όπως “στυλ”, “τύπος”, “μέθοδος”, “όπως παράγεται στ.”, “απομίμηση” ή άλλες ανάλογες, συμπεριλαμβανομένων των περιπτώσεων στις οποίες τα προϊόντα αυτά χρησιμοποιούνται ως συστατικό·

[…]

3. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα κατάλληλα διοικητικά και δικαστικά μέτρα ώστε να προλαμβάνεται ή να παύει η κατά την παράγραφο 1 αθέμιτη χρήση προστατευόμενων ονομασιών προέλευσης και γεωγραφικών ενδείξεων προϊόντων που παράγονται ή διατίθενται στην αγορά στο οικείο κράτος μέλος.

Για τον σκοπό αυτό τα κράτη μέλη ορίζουν τις αρχές που είναι αρμόδιες για τη λήψη των εν λόγω μέτρων σύμφωνα με διαδικασίες που καθορίζονται από κάθε κράτος μέλος χωριστά.

Οι αρχές αυτές παρέχουν επαρκή εχέγγυα αντικειμενικότητας και αμεροληψίας και διαθέτουν το ειδικευμένο προσωπικό και τους πόρους που απαιτούνται για την εκτέλεση των καθηκόντων τους.»

8 Το άρθρο 49 του κανονισμού αυτού, με τίτλο «Αίτηση καταχώρισης ονομασιών», διευκρινίζει:

«[…]

2. Όταν η αίτηση βάσει του συστήματος του τίτλου ΙΙ αφορά γεωγραφική περιοχή κράτους μέλους ή όταν η αίτηση βάσει του συστήματος του τίτλου ΙΙΙ συντάσσεται από ομάδα εγκατεστημένη σε κράτος μέλος, η αίτηση απευθύνεται στις αρχές του εν λόγω κράτους μέλους.

Το κράτος μέλος εξετάζει την αίτηση με τον ενδεδειγμένο τρόπο, προκειμένου να εξακριβώσει εάν είναι αιτιολογημένη και εάν πληροί τους όρους του αντίστοιχου συστήματος.

3. Στο πλαίσιο της εξέτασης που προβλέπεται στην παράγραφο 2 δεύτερο εδάφιο του παρόντος άρθρου, το κράτος μέλος κινεί εθνική διαδικασία ενστάσεων που εξασφαλίζει την επαρκή δημοσιότητα της εν λόγω αίτησης και προβλέπει εύλογο χρονικό διάστημα, κατά τη διάρκεια του οποίου κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που έχει έννομο συμφέρον και είναι εγκατεστημένο ή διαμένει στην επικράτειά του μπορεί να υποβάλει ένσταση κατά της αίτησης.

[…]

4. Εάν, μετά την αξιολόγηση των υποβληθεισών ενστάσεων, το κράτος μέλος θεωρεί ότι πληρούνται οι απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού, μπορεί να λάβει ευνοϊκή απόφαση και να καταθέσει στην Επιτροπή το φάκελο της αίτησης. Στην περίπτωση αυτή γνωστοποιεί στην Επιτροπή τις παραδεκτές ενστάσεις που έχει λάβει από φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο έχει διαθέσει νόμιμα στην αγορά τα συγκεκριμένα προϊόντα, χρησιμοποιώντας τις σχετικές ονομασίες αδιαλείπτως επί πέντε τουλάχιστον έτη πριν από την ημερομηνία της δημοσιοποίησης που προβλέπεται στην παράγραφο 3.

[…]»

9 Το άρθρο 50 του κανονισμού, με τίτλο «Εξέταση από την Επιτροπή και δημοσίευση που επιτρέπει την υποβολή ενστάσεων», προβλέπει τα ακόλουθα:

«1. Η Επιτροπή εξετάζει, με τον ενδεδειγμένο τρόπο, οποιαδήποτε αίτηση λαμβάνει σύμφωνα με το άρθρο 49, προκειμένου να εξακριβώσει εάν είναι αιτιολογημένη και εάν πληροί τους όρους του αντίστοιχου συστήματος. Η εξέταση αυτή δεν θα πρέπει να διαρκεί περισσότερο από έξι μήνες. Σε περίπτωση υπέρβασης της περιόδου αυτής, η Επιτροπή αναφέρει εγγράφως στον αιτούντα τους λόγους της καθυστέρησης.

[…]

2. Όταν, βάσει της εξετάσεως που διεξάγεται σύμφωνα με την παράγραφο 1 πρώτο εδάφιο, η Επιτροπή κρίνει ότι πληρούνται οι όροι του παρόντος κανονισμού, δημοσιεύει στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης:

α) προκειμένου για αιτήσεις βάσει του συστήματος του τίτλου ΙΙ, το ενιαίο έγγραφο και την παραπομπή στη δημοσίευση των προδιαγραφών του προϊόντος·

[…]».

10 Το άρθρο 52 του κανονισμού αυτού, με τίτλο «Απόφαση σχετικά με την καταχώριση», προβλέπει στην παράγραφο 1 τα εξής:

«Όταν η Επιτροπή, βάσει των πληροφοριών που έχει στη διάθεσή της μετά την εξέταση που διενήργησε δυνάμει του άρθρου 50 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο, θεωρεί ότι δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις της καταχώρισης, εκδίδει εκτελεστικές πράξεις με τις οποίες απορρίπτει την αίτηση. […]»

Το ιστορικό της διαφοράς

11 Το ιστορικό της διαφοράς συνοψίζεται στις σκέψεις 4 έως 10 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως ως εξής:

«4. Οι ονομασίες “Jambon sec de Corse”/“Jambon sec de Corse – Prisuttu”, “Lonzo de Corse” /“Lonzo de Corse – Lonzu” και “Coppa de Corse”/“Coppa de Corse” – καταχωρίσθηκαν ως προστατευόμενες ονομασίες προελεύσεως (ΠΟΠ), στις 28 Μαΐου 2014, με τους εκτελεστικούς κανονισμούς (ΕΕ) 581/2014 της Επιτροπής (ΕΕ 2014, L 160, σ. 23), (ΕΕ) 580/2014 της Επιτροπής (ΕΕ 2014, L 160, σ. 21) και (ΕΕ) 582/2014 της Επιτροπής (ΕΕ 2014, L 160, σ. 25) […] αντιστοίχως.

5. Τον Δεκέμβριο του 2015 η [Cunsorziu di i Salamaghji Corsi – Consortium des Charcutiers Corses] υπέβαλε στις γαλλικές εθνικές αρχές επτά αιτήσεις καταχωρίσεως ονομασιών ως προστατευόμενων γεωγραφικών ενδείξεων (ΠΓΕ), κατ' εφαρμογήν του κανονισμού [1151/2012]. Οι επτά αιτήσεις αφορούν τις ακόλουθες ονομασίες τις οποίες εκμεταλλεύονται οι προσφεύγοντες: "Jambon sec de l'Île de Beauté", "Coppa de l'Île de Beauté", "Lonzo de l'Île de Beauté", "Saucisson sec de l'Île de Beauté", "Pancetta de l'Île de Beauté", "Figatelli de l'Île de Beauté" και "Bulagna de l'Île de Beauté".

6. Στις 20 Απριλίου 2018 ο Υπουργός Γεωργίας και Τροφίμων και ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών εξέδωσαν επτά αποφάσεις με τις οποίες εγκρίθηκαν οι αντίστοιχες επτά προδιαγραφές προϊόντος προκειμένου να διαβιβασθούν στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή προς έγκριση.

7. Εκ παραλλήλου, με δικόγραφα προσφυγής που κατέθεσε στις 27 Ιουνίου 2018 ενώπιον του Conseil d'État (Συμβουλίου της Επικρατείας, Γαλλία), η ένωση η οποία κατέχει τις προδιαγραφές προϊόντος των ΠΟΠ "Jambon sec de Corse – Prisuttu", "Coppa de Corse – Coppa di Corsica" και "Lonzo de Corse – Lonzu" ζήτησε την ακύρωση των υπουργικών αποφάσεων της 20ής Απριλίου 2018 σχετικά με την έγκριση των προδιαγραφών προϊόντος των ονομασιών "Jambon sec de l'Île de Beauté", "Coppa de l'Île de Beauté" και "Lonzo de l'Île de Beauté" ενόψει της διαβιβάσεως των σχετικών αιτήσεων καταχωρίσεώς τους ως ΠΓΕ στην Επιτροπή, μεταξύ άλλων για τον λόγο ότι ο όρος "Île de Beauté" συνιστούσε απομίμηση ή υπαινιγμό του όρου "Corse" και επομένως προκαλούσε σύγχυση με τις ήδη καταχωρισθείσες ως ΠΟΠ ονομασίες.

8. Στις 17 Αυγούστου 2018 οι επτά αιτήσεις καταχωρίσεως ως ΠΓΕ των επίμαχων ονομασιών διαβιβάσθηκαν στην Επιτροπή. Σε ό,τι αφορά τις αιτήσεις καταχωρίσεως ως ΠΓΕ των ονομασιών "Jambon sec de l'Île de Beauté", "Lonzo de l'Île de Beauté" και "Coppa de l'Île de beauté", η Επιτροπή απέστειλε στις εθνικές αρχές δύο επιστολές, στις 12 Φεβρουαρίου 2019 και στις 24 Νοεμβρίου 2020, ζητώντας διευκρινίσεις, ιδίως ως προς το ζήτημα της ενδεχόμενης μη επιλεξιμότητάς τους προς καταχώριση. Οι εθνικές αρχές απάντησαν, κατ' ουσίαν, ότι θεωρούσαν ότι οι δύο ομάδες προϊόντων (ήτοι οι καταχωρισμένες ΠΟΠ και οι αιτήσεις προστασίας ως ΠΓΕ) ήταν σαφώς διαφορετικές όσον αφορά τα προϊόντα και ότι οι ονομασίες ήταν, κατά την άποψή τους, επαρκώς διακριτές.

9. Με απόφαση της 19ης Δεκεμβρίου 2019, σχετικά με την ονομασία "Jambon sec de l'Île de Beauté" (ΠΓΕ), και δύο αποφάσεις της 13ης Φεβρουαρίου 2020, σχετικά με τις ονομασίες "Coppa de l'Île de Beauté" (ΠΓΕ) και "Lonzo de l'Île de Beauté" (ΠΓΕ), αντιστοίχως, το Conseil d'État (Συμβούλιο της Επικρατείας) απέρριψε τις τρεις προαναφερθείσες προσφυγές. (βλ. σκέψη 7 ανωτέρω), για τον λόγο, μεταξύ άλλων, ότι "η χρήση διαφορετικών όρων και η διαφορετική προστασία η οποία παρέχεται από ονομασία προελεύσεως, αφενός, και από γεωγραφική ένδειξη, αφετέρου, μπορούν να αποκλείσουν τον κίνδυνο να έρχεται κατευθείαν στον νου των καταναλωτών οι οποίοι έχουν τη συνήθη πληροφόρηση και είναι ευλόγως επιμελείς και συνετοί, όταν βλέπουν την επίμαχη γεωγραφική ένδειξη, ως εικόνα αναφοράς το εμπόρευμα που απολαύει της ήδη καταχωρισμένης προστατευόμενης ονομασίας προελεύσεως[· ε]ν συνεχεία, οι προσφεύγοντες αβασίμως διατείνονται ότι η προσβαλλόμενη υπουργική απόφαση αντιβαίνει στις διατάξεις […] του άρθρου 13, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού [1151/2012]" [σκέψη 5 των τριών αποφάσεων του Conseil d'État (Συμβουλίου της Επικρατείας)].

10. Με την [επίδικη] απόφαση, η Επιτροπή απέρριψε τις τρεις αιτήσεις καταχωρίσεως ως ΠΓΕ των ονομασιών “Jambon sec de l’Île de Beauté”, “Lonzo de l’Île de Beauté” και “Coppa de l’Île de Beauté” με την αιτιολογία ότι, δεδομένου ότι οι ονομασίες αυτές είχαν χρησιμοποιηθεί κατά παράβαση του άρθρου 13 του κανονισμού 1151/2012, οι εν λόγω αιτήσεις δεν πληρούσαν τις προϋποθέσεις επιλεξιμότητας για καταχώριση, ήτοι το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο α′, του εν λόγω κανονισμού.»

Η διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

12 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 24 Ιανουαρίου 2022, οι νυν αναιρεσείοντες άσκησαν προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση της επίδικης αποφάσεως.

13 Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι νυν αναιρεσείοντες προέβαλαν δύο λόγους ακυρώσεως, αντλούμενους, αφενός, από υπέρβαση από την Επιτροπή των αρμοδιοτήτων της και, αφετέρου, από το ότι οι εθνικές αρχές και το Conseil d’État (Συμβούλιο της Επικρατείας) είχαν επαρκώς αποδείξει τη συμβατότητα με τα άρθρα 7 και 13 του κανονισμού 1151/2012 των τριών αιτήσεων καταχωρίσεως που απορρίφθηκαν με την επίδικη απόφαση.

14 Κατά πρώτον, αφού εξέθεσε, κατ’ αρχάς, στις σκέψεις 21 έως 24 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, τις αρχές που διέπουν το σύστημα προστασίας των ΠΟΠ και των ΠΓΕ που θεσπίσθηκε με τον κανονισμό 1151/2012, το Γενικό Δικαστήριο υπενθύμισε, στη σκέψη 38 της αποφάσεώς του, ότι εναπόκειται στην Επιτροπή, δυνάμει του άρθρου 52, παράγραφος 1, του ως άνω κανονισμού, να αρνηθεί την καταχώριση, αν θεωρεί παράνομη τη χρήση της υποψήφιας για καταχώριση ονομασίας στο εμπόριο.

15 Εν συνεχεία, στις σκέψεις 42 έως 44 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε ότι η Επιτροπή διέθετε αυτοτελές περιθώριο εκτιμήσεως στο πλαίσιο της εξετάσεως των αιτήσεων καταχωρίσεως. Το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε, στη σκέψη 49 της αποφάσεώς του, ότι η Επιτροπή είχε πράγματι προβεί σε ενδελεχή εξέταση των αιτήσεων καταχωρίσεως.

16 Τέλος, για τους λόγους που εκτίθενται στις σκέψεις 51 έως 60 της αποφάσεώς του, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε τα επιχειρήματα με τα οποία οι νυν αναιρεσείοντες υποστήριζαν ότι η Επιτροπή διαθέτει περιορισμένο, αν όχι ανύπαρκτο, περιθώριο εκτιμήσεως κατά την εξέταση αιτήσεως καταχωρίσεως ονομασίας ως ΠΟΠ ή ΠΓΕ.

17 Κατά δεύτερον, αφού απέρριψε τα επιχειρήματα τα οποία προέβαλαν οι νυν αναιρεσείοντες για να αποδείξουν ότι η Επιτροπή δεσμεύεται από τις εκτιμήσεις των εθνικών αρχών όσον αφορά τον κίνδυνο υπαινιγμού που συνεπάγονται οι υποψήφιες προς καταχώριση ονομασίες, το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε, στις σκέψεις 78 έως 108 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, τα στοιχεία στα οποία στηρίχθηκε η Επιτροπή για να απορρίψει τις επίμαχες αιτήσεις. Εντεύθεν συνήγαγε ότι η εκτίμηση της Επιτροπής δεν ήταν προδήλως εσφαλμένη ως προς το σημείο αυτό.

18 Κατά συνέπεια, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή στο σύνολό της.

Αιτήματα των διαδίκων

19 Οι αναιρεσείοντες ζητούν από το Δικαστήριο:

– να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση,

– να ακυρώσει την επίδικη απόφαση και

– να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

20 Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

– να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως και

– να καταδικάσει τους αναιρεσείοντες στα δικαστικά έξοδα.

Επί του αιτήματος παραπομπής στο τμήμα μείζονος συνθέσεως

21 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 23 Ιανουαρίου 2024, οι αναιρεσείοντες ζήτησαν να ανατεθεί η υπό κρίση υπόθεση σε πενταμελές τμήμα του Δικαστηρίου ή ακόμη και στο τμήμα μείζονος συνθέσεως.

22 Συναφώς, επισημαίνεται εκ προοιμίου ότι ουδεμία διάταξη του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου προβλέπει τη δυνατότητα υποβολής ενός τέτοιου αιτήματος εκ μέρους διαδίκου που δεν είναι κράτος μέλος ή θεσμικό όργανο της Ένωσης, στο πλαίσιο αιτήσεως αναιρέσεως (πρβλ. απόφαση της 17ης Ιουλίου 2014, Leone, C-173/13, EU:C:2014:2090, σκέψη 19).

23 Δυνάμει του άρθρου 60, παράγραφος 3, του εν λόγω Κανονισμού Διαδικασίας, ο δικαστικός σχηματισμός στον οποίο έχει ανατεθεί μία υπόθεση μπορεί, σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας, να ζητήσει από το Δικαστήριο να παραπέμψει την υπόθεση αυτή σε μεγαλύτερο δικαστικό σχηματισμό, αλλά πρόκειται στην περίπτωση αυτή για μέτρο το οποίο το τμήμα στο οποίο ανατέθηκε η υπόθεση αποφασίζει να λάβει κατ' αρχήν αυτεπαγγέλτως και ελεύθερα (πρβλ. απόφαση της 17ης Ιουλίου 2014, Leone, C-173/13, EU:C:2014:2090, σκέψη 20).

24 Εν προκειμένω, το πρώτο τμήμα του Δικαστηρίου εκτιμά ότι δεν συντρέχει λόγος παραπομπής της υπό κρίση υποθέσεως στο τμήμα μείζονος συνθέσεως.

Επί της αιτήσεως αναιρέσεως

25 Προς στήριξη της αιτήσεως αναιρέσεως, οι αναιρεσείοντες προβάλλουν τέσσερις λόγους. Ο πρώτος λόγος αναιρέσεως αντλείται από παράβαση των άρθρων 7 και 13 του κανονισμού 1151/2012, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο επέτρεψε στην Επιτροπή να απορρίψει αίτηση καταχωρίσεως βάσει του άρθρου 13 αυτού. Ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως αντλείται από παράβαση των άρθρων 49, 50 και 52 του εν λόγω κανονισμού, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο επέτρεψε στην Επιτροπή να ενεργήσει καθ' υπέρβαση των αρμοδιοτήτων της. Ο τρίτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 50 του ίδιου κανονισμού, καθώς και από παραβίαση της γενικής αρχής της χρηστής διοικήσεως, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η Επιτροπή δεν ήταν υποχρεωμένη να λάβει υπόψη τις εκτιμήσεις των εθνικών αρχών και των εθνικών

δικαστηρίων. Με τον τέταρτο λόγο αναιρέσεως προβάλλεται παράβαση των άρθρων 7 και 13 του κανονισμού 1151/2012, καθώς και της υποχρεώσεως του Γενικού Δικαστηρίου να αιτιολογεί τις αποφάσεις του.

26 Δεδομένου ότι με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως οι αναιρεσείοντες προβάλλουν παράβαση εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου των κανόνων κατανομής των αρμοδιοτήτων μεταξύ των εθνικών αρχών, αφενός, και της Επιτροπής, αφετέρου, στο πλαίσιο της εξετάσεως των αιτήσεων καταχωρίσεως ονομασιών ως ΠΓΕ, πρέπει να εξετασθεί ευθύς εξαρχής ο λόγος αυτός πριν αποφανθεί το Δικαστήριο επί του πρώτου, του τρίτου και του τέταρτου λόγου αναιρέσεως σχετικά με την εφαρμογή των προϋποθέσεων που απαιτούνται για την καταχώρισή τους

Επί του δεύτερου λόγου αναιρέσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

27 Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως, οι αναιρεσείοντες υποστηρίζουν ότι το Γενικό Δικαστήριο, κρίνοντας, στη σκέψη 44 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η Επιτροπή δεν υπερέβη τα όρια της αρμοδιότητάς της βάσει του κανονισμού 1151/2012, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο. Κατά τους αναιρεσείοντες, λαμβανομένων υπόψη των κανόνων κατανομής αρμοδιοτήτων μεταξύ του θεσμικού αυτού οργάνου και των εθνικών αρχών, όπως αυτοί θεσπίζονται με το άρθρο 49, παράγραφος 2, και το άρθρο 50, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού, η αρμοδιότητα της Επιτροπής περιορίζεται, αντιθέτως προς ό,τι έκρινε το Γενικό Δικαστήριο στις σκέψεις 50 έως 61 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, στο να εξακριβώσει αν οι εθνικές αρχές τής διαβίβασαν πλήρεις φακέλους χωρίς να υποπέσουν σε πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως όσον αφορά τις προϋποθέσεις επιλεξιμότητας των ονομασιών τις οποίες αφορούσαν οι αιτήσεις αυτές. Η επίμαχη απόφαση όμως δεν στηρίζεται σε τοιαύτη αιτιολογία.

28 Εν πάση περιπτώσει, δεν απόκειται στην Επιτροπή να υποκαταστήσει τις εθνικές αρχές προβαίνοντας στη δική της εκτίμηση, πολλώ δε μάλλον όταν ο προβαλλόμενος από το εν λόγω θεσμικό όργανο λόγος αρνήσεως έχει ήδη απορριφθεί από εθνικό δικαστήριο δυνάμει αποφάσεως που έχει αποκτήσει ισχύ δεδικασμένου.

29 Η Επιτροπή αντικρούει την επιχειρηματολογία αυτή.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

30 Πρώτον, βάσει του γράμματος του άρθρου 49, παράγραφος 2, του κανονισμού 1151/2012, όταν η αίτηση καταχωρίσεως ονομασίας ως ΠΓΕ αφορά γεωγραφική περιοχή σε κράτος μέλος, υποβάλλεται στις αρχές του εν λόγω κράτους μέλους, το οποίο την εξετάζει «με τον ενδεδειγμένο τρόπο» προκειμένου να εξακριβώσει αν είναι αιτιολογημένη και αν πληροί τις προϋποθέσεις καταχωρίσεως που προβλέπει ο εν λόγω κανονισμός. Το εν λόγω κράτος μέλος οφείλει, σύμφωνα με το άρθρο 49, παράγραφος 3, του ίδιου κανονισμού, να κινήσει εθνική διαδικασία ενστάσεων η οποία να εξασφαλίζει την επαρκή δημοσιότητα της αιτήσεως και να προβλέπει εύλογο χρονικό διάστημα κατά τη διάρκεια του οποίου κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που έχει έννομο συμφέρον και είναι εγκατεστημένο ή διαμένει στην επικράτειά του μπορεί να υποβάλει ένσταση κατά της αιτήσεως.

31 Αφού εξετάσει το παραδεκτό των υποβληθεισών ενστάσεων, εάν το κράτος μέλος κρίνει ότι η αίτηση πληροί τις απαιτήσεις του κανονισμού 1151/2012, μπορεί, δυνάμει του άρθρου 49, παράγραφος 4, του κανονισμού αυτού, να εκδώσει ευνοϊκή απόφαση μεριμνώντας για τη δημοσιοποίησή της και εξασφαλίζοντας τη δυνατότητα ασκήσεως προσφυγής σε κάθε πρόσωπο που έχει έννομο συμφέρον. Μετά το πέρας της ως άνω εθνικής φάσεως, το εν λόγω κράτος μέλος καταθέτει τον φάκελο της αιτήσεως στην Επιτροπή γνωστοποιώντας της τις παραδεκτές ενστάσεις.

32 Δυνάμει του άρθρου 50, παράγραφος 1, του κανονισμού 1151/2012, η Επιτροπή εξετάζει «με τον ενδεδειγμένο τρόπο» την αίτηση που λαμβάνει σύμφωνα με το άρθρο 49 του κανονισμού αυτού, προκειμένου να εξακριβώσει εάν είναι αιτιολογημένη και εάν πληροί τους όρους για την καταχώριση της αιτούμενης ονομασίας.

33 Επομένως, οι διατάξεις του κανονισμού 1151/2012 καθιερώνουν ένα σύστημα κατανομής αρμοδιοτήτων, στο πλαίσιο του οποίου η Επιτροπή μπορεί να αποφασίσει να καταχωρίσει μια ονομασία ως ΠΟΠ ή ως ΠΓΕ μόνον αν οι αρχές του οικείου κράτους μέλους τής έχουν υποβάλει σχετική αίτηση, αναφορικά με την οποία οι εν λόγω αρχές οφείλουν να εξακριβώσουν ότι είναι αιτιολογημένη και ότι πληροί τις προϋποθέσεις καταχωρίσεως που προβλέπει ο κανονισμός αυτός (βλ., κατ’ αναλογίαν, απόφαση της 6ης Δεκεμβρίου 2001, Carl Kühne κ.λπ., C-269/99, EU:C:2001:659, σκέψη 53). Υπό το πρίσμα αυτό, το Δικαστήριο επισήμανε, στη σκέψη 36 της αποφάσεως της 29ης Ιανουαρίου 2020, GAEC Jeanningros (C-785/18, EU:C:2020:46), ότι η απόφαση περί καταχωρίσεως της Επιτροπής εξαρτάται από την προηγούμενη απόφαση των αρμόδιων εθνικών αρχών επί της αιτήσεως καταχωρίσεως.

34 Επιπλέον, μολονότι το Δικαστήριο έχει ήδη κρίνει ότι η Επιτροπή μπορεί να στηρίξει την εκτίμησή της στην προηγούμενη εκτίμηση των εθνικών αρχών, εφόσον η εκτίμηση αυτή δεν πάσχει πρόδηλο σφάλμα (βλ., κατ’ αναλογίαν, αποφάσεις της 6ης Δεκεμβρίου 2001, Carl Kühne κ.λπ., C-269/99, EU:C:2001:659, σκέψη 60, και της 2ας Ιουλίου 2009, Bavaria και Bavaria Italia, C-343/07, EU:C:2009:415, σκέψεις 90, 93 και 99), εντούτοις το Δικαστήριο δεν αποφάνθηκε ότι το θεσμικό αυτό όργανο δεσμεύεται από την εκτίμηση των εθνικών αρχών όσον αφορά, μεταξύ άλλων, τη συμβατότητα της επίμαχης ονομασίας με το δίκαιο της Ένωσης.

35 Συναφώς, στο πλαίσιο της ανωτέρω κατανομής αρμοδιοτήτων, επισημαίνεται, αφενός, ότι τόσο το γράμμα του άρθρου 49, παράγραφος 2, του κανονισμού 1151/2012 όσο και αυτό του άρθρου 50, παράγραφος 1, του ίδιου κανονισμού διευκρινίζουν ότι οι αιτήσεις καταχωρίσεως πρέπει να εξετάζονται τόσο από τις εθνικές αρχές όσο και από την Επιτροπή «με τον ενδεδειγμένο τρόπο». Όπως διαπίστωσε το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 43 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως όσον αφορά το άρθρο 50, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού, η διάταξη αυτή δεν ορίζει την έννοια του «ενδεδειγμένου τρόπου», αλλά αφήνει στην Επιτροπή τη μέριμνα να εκτιμήσει τη φύση και το εύρος της εννοίας του ενδεδειγμένου αυτού τρόπου, οπότε οι αναιρεσείοντες αβασίμως ισχυρίζονται ότι η εξέταση που πραγματοποιούν οι εθνικές αρχές βάσει του άρθρου 49, παράγραφος 2, του ίδιου κανονισμού δεσμεύει την Επιτροπή.

36 Αφετέρου, το άρθρο 50, παράγραφος 1, του κανονισμού 1151/2012 ορίζει ότι η Επιτροπή ελέγχει αν οι αιτήσεις καταχωρίσεως είναι αιτιολογημένες και πληρούν τις προϋποθέσεις που απαιτούνται από τον εν λόγω κανονισμό.

37 Ουδόλως πάντως προκύπτει από την ανωτέρω διάταξη ότι η εκ μέρους της Επιτροπής εξέταση των προϋποθέσεων καταχωρίσεως περιορίζεται, καθ’ οιονδήποτε τρόπο, από την αρχική εξέταση που διεξάγουν οι εθνικές αρχές.

38 Επομένως, ορθώς το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, στη σκέψη 44 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η Επιτροπή δεν δεσμεύεται από την εκτίμηση των εθνικών αρχών και ότι διαθέτει, όσον αφορά την απόφασή της να καταχωρίσει μια ονομασία ως ΠΓΕ, αυτοτελές περιθώριο εκτιμήσεως. Πράγματι, όπως προκύπτει από τη σκέψη 59 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το περιθώριο εκτιμήσεως του θεσμικού αυτού οργάνου είναι «περιορισμένο ή και ανύπαρκτο» μόνον όσον αφορά την εκτίμηση της νομιμότητας των εγγράφων τα οποία σχηματίζουν τον φάκελο της αιτήσεως καταχωρίσεως και τα οποία συγκεντρώνονται από τις εθνικές αρχές (πρβλ. απόφαση της 29ης Ιανουαρίου 2020, GAEC Jeanningros, C-785/18, EU:C:2020:46, σκέψεις 25, 26 και 36).

39 Δεύτερον, η αυτοτελής αυτή εξουσία εκτιμήσεως της Επιτροπής ενισχύεται, αφενός, από την αιτιολογική σκέψη 19 του κανονισμού 1151/2012, κατά την οποία η εξασφάλιση του ομοιόμορφου σεβασμού σε όλη την Ένωση των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας που σχετίζονται με τις ονομασίες που προστατεύονται στην Ένωση αποτελεί προτεραιότητα η οποία μπορεί να επιτευχθεί αποτελεσματικότερα σε επίπεδο Ένωσης. Πράγματι, όπως επισημαίνει ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 63 των προτάσεών του, η Επιτροπή διαθέτει, στο πλαίσιο της επιτεύξεως του σκοπού αυτού, την εξουσία να διασφαλίζει την ομοιόμορφη εφαρμογή των προϋποθέσεων καταχωρίσεως, καθότι, ελλείψει αυτοτελούς εξουσίας εκτιμήσεως επ' αυτού, το εν λόγω θεσμικό όργανο δεν θα ήταν σε θέση να εμποδίσει τη διαφοροποιημένη εφαρμογή των εν λόγω προϋποθέσεων καταχωρίσεως στα κράτη μέλη.

40 Αφετέρου, η αιτιολογική σκέψη 58 του κανονισμού 1151/2012 διευκρινίζει ότι οι αιτήσεις θα πρέπει να εξετάζονται από τις εθνικές αρχές, σύμφωνα με ελάχιστες κοινές διατάξεις που περιλαμβάνουν εθνική διαδικασία ενστάσεων. Η Επιτροπή θα πρέπει κατόπιν «να εξετάζει ενδελεχώς τις αιτήσεις ώστε να εξασφαλίζει ότι δεν υπάρχουν πρόδηλα σφάλματα και ότι έχουν ληφθεί υπόψη η νομοθεσία της Ένωσης και τα συμφέροντα των ενδιαφερομένων που βρίσκονται εκτός του κράτους μέλους στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση».

41 Αν, όμως, η εξέταση των αιτήσεων καταχωρίσεως από την Επιτροπή έπρεπε να περιορισθεί, όπως υποστηρίζουν οι αναιρεσείοντες, στην επαλήθευση της πληρότητας των φακέλων και της απουσίας πρόδηλων σφαλμάτων, το εν λόγω θεσμικό όργανο δεν θα ήταν σε θέση να προβεί στην «ενδελεχή εξέταση» η οποία προβλέπεται στην αιτιολογική σκέψη 58 του κανονισμού 1151/2012. Στο πλαίσιο της εξετάσεως αυτής, η Επιτροπή δεν κωλύεται να ελέγξει αν η αίτηση αυτή είναι σύμφωνη με τις προϋποθέσεις καταχωρίσεως που θέτει ο ανωτέρω κανονισμός, όπως απαιτεί το άρθρο 50, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού. Τούτο επιρρωννύεται από τη σημασία που αποδίδει το γράμμα της εν λόγω αιτιολογικής σκέψεως στην τήρηση, τόσο από την αίτηση καταχωρίσεως όσο και από τις εθνικές αρχές, των ελάχιστων κοινών απαιτήσεων που απορρέουν, μεταξύ άλλων, από τον εν λόγω κανονισμό.

42 Επιπλέον, επισημαίνεται ότι, κατά την αιτιολογική σκέψη 61 του κανονισμού αυτού, η Επιτροπή θα πρέπει να είναι υπεύθυνη για τη λήψη αποφάσεων σχετικά με τις καταχωρίσεις. Πάντως, το θεσμικό αυτό όργανο μπορεί να αναλάβει την τελική ευθύνη για τη λήψη αποφάσεως σχετικά με τις καταχωρίσεις μόνον υπό την προϋπόθεση ότι διαθέτει αυτοτελή εξουσία εκτιμήσεως, χωρίς να δεσμεύεται από το αποτέλεσμα στο οποίο κατέληξε η εκ μέρους των εθνικών αρχών προηγούμενη εξέταση των προϋποθέσεων καταχωρίσεως.

43 Ως εκ τούτου, το Γενικό Δικαστήριο δεν υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας, στη σκέψη 44 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η Επιτροπή δεν υπερέβη τα όρια της αρμοδιότητάς της όταν εξήτασε, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 50 του κανονισμού 1151/2012, αν πληρούνται οι προϋποθέσεις καταχωρίσεως ορισμένης ονομασίας.

44 Επιπλέον, ορθώς έκρινε, στις σκέψεις 63 και 64 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι, εφόσον η Επιτροπή διαθέτει αυτοτελή εξουσία εκτιμήσεως, δεν μπορεί να γίνει επίκληση αποφάσεως εθνικού δικαστηρίου η οποία έχει αποκτήσει ισχύ δεδικασμένου προκειμένου να τεθεί υπό αμφισβήτηση η ανωτέρω εκτίμηση της Επιτροπής.

45 Επομένως, ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Επί του πρώτου λόγου αναιρέσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

46 Με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως, οι αναιρεσείοντες υποστηρίζουν ότι το Γενικό Δικαστήριο, κρίνοντας ότι το άρθρο 13, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κανονισμού 1151/2012 μπορούσε να αποτελέσει τη βάση αποφάσεως της Επιτροπής περί απορρίψεως της αιτήσεως καταχωρίσεως, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο.

47 Πρώτον, στη σκέψη 35 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο κακώς έκρινε ότι η Επιτροπή είναι αρμόδια να εξακριβώνει τυχόν προσβολή της προστασίας των καταχωρισμένων ονομασιών έναντι κάθε υπαινιγμού, κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 13, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κανονισμού 1151/2012, μολονότι το άρθρο 13, παράγραφος 3, του κανονισμού αυτού απονέμει την αρμοδιότητα αυτή αποκλειστικώς στα κράτη μέλη.

48 Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο, ενεργώντας κατ’ αυτόν τον τρόπο, διηύρυνε τον αριθμό των προϋποθέσεων επιλεξιμότητας για καταχώριση τις οποίες προβλέπει το άρθρο 7 του εν λόγω κανονισμού, περιλαμβάνοντας εσφαλμένως σε αυτές την εξέταση της απαιτήσεως του άρθρου 13, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του ίδιου κανονισμού, ήτοι του κατά πόσον η ονομασία της οποίας ζητείται η καταχώριση ως ΠΓΕ δεν θίγει την προστασία από τον υπαινιγμό.

49 Τρίτον, το Γενικό Δικαστήριο αρκέσθηκε, στις σκέψεις 38 και 39 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, να επικυρώσει τον εσφαλμένο ισχυρισμό της Επιτροπής ότι η χρήση στο εμπόριο των ονομασιών τις οποίες αφορούσαν οι αιτήσεις καταχωρίσεως ήταν παράνομη, μολονότι το εν λόγω θεσμικό όργανο δεν διέθετε στοιχεία που να του παρέχουν τη δυνατότητα να εκτιμήσει τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες διατίθενται στο εμπόριο τα προϊόντα τα οποία αφορούν οι ονομασίες αυτές. Προσέτι, η πλάνη περί το δίκαιο στην οποία υπέπεσε κατ’ αυτόν τον τρόπο το Γενικό Δικαστήριο συνεπάγεται την απαγόρευση οποιασδήποτε συνυπάρξεως μεταξύ ΠΟΠ και ΠΓΕ.

50 Η Επιτροπή αντικρούει την επιχειρηματολογία αυτή.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

51 Δυνάμει του άρθρου 13, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κανονισμού 1151/2012, οι καταχωρισμένες ονομασίες προστατεύονται από κάθε αντιποίηση, απομίμηση ή υπαινιγμό, ακόμη και αν αναφέρεται η πραγματική καταγωγή του προϊόντος ή αν η προστατευόμενη ονομασία μεταφράζεται ή συνοδεύεται από εκφράσεις όπως είδος, τύπος, μέθοδος, τρόπος, απομίμηση ή παρόμοιες.

52 Από το άρθρο 7, παράγραφος 1, και το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κανονισμού 1151/2012 προκύπτει ότι η κατάρτιση των προδιαγραφών, τις οποίες πρέπει να πληροί μια ΠΓΕ, αποτελεί αναγκαίο στάδιο της διαδικασίας καταχωρίσεως. Αυτό πρέπει, μεταξύ άλλων, δυνάμει του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο α′, του ως άνω κανονισμού να περιλαμβάνει την ονομασία της οποίας ζητείται η προστασία, όπως αυτή «χρησιμοποιείται είτε στο εμπόριο είτε στην καθομιλουμένη γλώσσα».

53 Όπως έκρινε το Γενικό Δικαστήριο, κατ' ουσίαν, στη σκέψη 36 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, μια ονομασία δεν μπορεί να καταχωρισθεί ως ΠΓΕ αν διαπιστωθεί ότι αυτή παραπέμπει σε ονομασία που έχει ήδη καταχωρισθεί ως ΠΟΠ. Πράγματι, όπως επισημαίνει ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 75 των προτάσεών του, τοιαύτη καταχώριση θα καθιστούσε οπωσδήποτε άνευ πρακτικής αποτελεσματικότητας την προστασία που παρέχεται στην ήδη καταχωρισμένη ονομασία.

54 Βεβαίως, το άρθρο 13, παράγραφος 3, του ίδιου κανονισμού διευκρινίζει ότι τα κράτη μέλη προλαμβάνουν και παύουν τη χρήση ονομασιών που συνιστούν υπαινιγμό σε ονομασία καταχωρισμένη ως ΠΟΠ ή ΠΓΕ προϊόντων που παράγονται ή διατίθενται στην αγορά στο έδαφός τους. Επομένως, η ύπαρξη υπαινιγμού μπορεί να διαπιστωθεί μόνον μετά τη συνολική εκτίμηση των εθνικών αρχών, η οποία περιλαμβάνει το σύνολο των κρίσιμων στοιχείων της υποθέσεως (βλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 9ης Σεπτεμβρίου 2021, Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne, C-783/19, EU:C:2021:713, σκέψη 60).

55 Εντούτοις, όπως υπενθύμισε το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 42 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το άρθρο 50, παράγραφος 1, του κανονισμού 1151/2012 απαιτεί από την Επιτροπή να ελέγχει αν η αίτηση καταχωρίσεως πληροί τις προϋποθέσεις του εν λόγω κανονισμού.

56 Όμως, στον βαθμό που ορισμένη ονομασία η οποία παραπέμπει σε ήδη καταχωρισμένη ονομασία δεν συνάδει προς το άρθρο 13, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κανονισμού 1151/2012, δεν μπορεί να τύχει της προστασίας που προβλέπει ο κανονισμός αυτός. Πράγματι, η απαίτηση που απορρέει από το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο α′, και από το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του εν λόγω κανονισμού, κατά την οποία, για να είναι επιλέξιμη για καταχώριση, η ονομασία πρέπει να αναγράφεται στις προδιαγραφές προϊόντος που περιέχονται στην εν λόγω αίτηση όπως η ονομασία αυτή «χρησιμοποιείται στο εμπόριο ή στην καθομιλουμένη γλώσσα», συνεπάγεται κατ' ανάγκην χρήση μη στοιχειοθετούσα κατ' οιονδήποτε τρόπο παράβαση των διατάξεων του ίδιου ως άνω κανονισμού.

57 Επιπλέον, το άρθρο 6, παράγραφος 3, του κανονισμού 1151/2012 προβλέπει ρητώς ότι η προτεινόμενη προς καταχώριση ονομασία η οποία είναι πλήρως ή εν μέρει ομώνυμη με ονομασία ήδη καταχωρισθείσα στο μητρώο δυνάμει του άρθρου 11 του κανονισμού αυτού μπορεί να καταχωρισθεί μόνο εφόσον στην πράξη γίνεται επαρκής διάκριση μεταξύ των προϋποθέσεων τοπικής και παραδοσιακής χρήσεως και παρουσιάσεως της ομώνυμης ονομασίας που καταχωρίσθηκε μεταγενέστερα και της ονομασίας που είχε ήδη καταχωρισθεί στο μητρώο. Σύμφωνα με τη διάταξη αυτή, η τήρηση της προστασίας που παρέχεται σε προηγουμένως καταχωρισμένη ονομασία περιλαμβάνεται μεταξύ των προϋποθέσεων καταχωρίσεως τις οποίες η Επιτροπή οφείλει να ελέγχει δυνάμει του άρθρου 50, παράγραφος 1, του ανωτέρω κανονισμού.

58 Ως εκ τούτου, η Επιτροπή υποχρεούται, πριν εκδώσει απόφαση περί καταχωρίσεως, να εξακριβώσει ότι η ονομασία της οποίας ζητείται η καταχώριση δεν θίγει την προστασία της οποίας απολαύει, σε ολόκληρη την Ένωση, μια άλλη ήδη καταχωρισμένη ονομασία.

59 Κατά συνέπεια, το Γενικό Δικαστήριο δεν υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας, στις σκέψεις 36 και 37 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι εναπέκειτο, εν προκειμένω, στην Επιτροπή να εξακριβώσει ότι η χρήση των υποψήφιων για καταχώριση ονομασιών δεν αντέβαινε στην προστασία από υπαινιγμό που προβλέπεται στο άρθρο 13, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 1151/2012, η οποία παρέχεται σε ονομασία καταχωρισμένη ως ΠΟΠ.

60 Το συμπέρασμα αυτό δεν αναιρείται από το επιχείρημα των αναιρεσειόντων ότι η ως άνω εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου ισοδυναμεί με αμφισβήτηση της αρχής της συνυπάρξεως μεταξύ μιας καταχωρισμένης ως ΠΟΠ ονομασίας και μιας καταχωρισμένης ως ΠΓΕ ονομασίας.

61 Πράγματι, αφενός, δεν αμφισβητείται ότι το Δικαστήριο αναγνωρίζει οριζόντια εφαρμογή στις αρχές που απορρέουν από κάθε καθεστώς προστασίας, ώστε να εξασφαλίζεται η συνεπής εφαρμογή των διατάξεων του δικαίου της Ένωσης σχετικά με την προστασία των ονομασιών και των γεωγραφικών ενδείξεων (απόφαση της 9ης Σεπτεμβρίου 2021, Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne, C-783/19, EU:C:2021:713, σκέψη 32).

62 Αφετέρου, κίνδυνος υπαινιγμού μπορεί να υφίσταται ανεξαρτήτως του καθεστώτος που απολαύουν οι ήδη καταχωρισμένες ονομασίες και του καθεστώτος για το οποίο οι ονομασίες είναι υποψήφιες προς καταχώριση. Πράγματι, δεν αμφισβητείται ότι η έννοια του «υπαινιγμού» καλύπτει και την περίπτωση στην οποία ο όρος που χρησιμοποιείται για τον προσδιορισμό προϊόντος περιλαμβάνει μέρος μιας προστατευόμενης ονομασίας, κατά τρόπον ώστε ο καταναλωτής, έχοντας προ οφθαλμών την ονομασία του προϊόντος, να ανακαλεί στη μνήμη του, ως εικόνα αναφοράς, το εμπόρευμα το οποίο νομίμως φέρει την εν λόγω ονομασία (απόφαση της 9ης Σεπτεμβρίου 2021, Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne, C-783/19, EU:C:2021:713, σκέψη 55 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

63 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Γενικό Δικαστήριο επίσης δεν υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο διαπιστώνοντας, στη σκέψη 39 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι υφίστατο κίνδυνος υπαινιγμού μεταξύ προστατευόμενης ονομασίας ως ΠΟΠ και των υποψήφιων προς καταχώριση ονομασιών ως ΠΓΕ.

64 Στο μέτρο που οι αναιρεσείοντες αμφισβητούν τις εκτιμήσεις του Γενικού Δικαστηρίου, στις σκέψεις 38 και 39 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, σχετικά με τη σύγκριση μεταξύ των καταχωρισμένων ως ΠΟΠ ονομασιών και των υποψήφιων ονομασιών, πρέπει να υπομνησθεί ότι οι εκτιμήσεις αυτές περί των πραγματικών περιστατικών δεν μπορούν να αμφισβητηθούν κατ' αναίρεση, υπό την επιφύλαξη της παραμορφώσεως των πραγματικών περιστατικών (πρβλ. απόφαση της 14ης Σεπτεμβρίου 2017, EUIPO κατά Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto, C-56/16 P, EU:C:2017:693, σκέψη 126). Δεδομένου ότι οι αναιρεσείοντες δεν προέβαλαν τοιαύτη παραμόρφωση, τα σχετικά επιχειρήματά τους πρέπει να απορριφθούν ως απαράδεκτα.

65 Επομένως, ο πρώτος λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως εν μέρει απαράδεκτος και εν μέρει αβάσιμος.

Επί του τρίτου λόγου αναιρέσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

66 Με τον τρίτο λόγο αναιρέσεως, οι αναιρεσείοντες υποστηρίζουν ότι το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το άρθρο 51 του κανονισμού 1151/2012 και παραβίασε την αρχή της χρηστής διοικήσεως αρνούμενο να αναγνωρίσει, στη σκέψη 76 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι, κατά την εξέταση των αιτήσεων καταχωρίσεως, η Επιτροπή υποχρεούται να λαμβάνει υπόψη τις εκτιμήσεις των εθνικών αρχών και των εθνικών δικαστηρίων.

67 Η Επιτροπή ζητεί την απόρριψη του λόγου αυτού.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

68 Πρώτον, όπως κρίθηκε στη σκέψη 43 της παρούσας αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο ορθώς έκρινε ότι η Επιτροπή διαθέτει αυτοτελή εξουσία εκτιμήσεως κατά την εξέταση των αιτήσεων καταχωρίσεως.

69 Προσέτι, από το άρθρο 52, παράγραφος 1, του κανονισμού 1151/2012 προκύπτει ότι η Επιτροπή, όταν εκδίδει εκτελεστικές πράξεις απορρίπτουσες την αίτηση καταχωρίσεως, βασίζεται όχι μόνο στην εξέταση που έχει διενεργηθεί σύμφωνα με το άρθρο 50, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού, αλλά και «[σ]τις πληροφορίες που διαθέτει», διευκρίνιση η οποία περιλαμβάνει κατ' ανάγκην τα στοιχεία που διαβίβασε το κράτος μέλος.

70 Επιβάλλεται, όμως, η διαπίστωση ότι οι αναιρεσείοντες, υπό το πρόσχημα του ισχυρισμού τους ότι η Επιτροπή δεν είχε λάβει υπόψη τις εκτιμήσεις των εθνικών αρχών κατά την έκδοση της επίδικης αποφάσεως κατά παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως, στην πραγματικότητα υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή δεσμευόταν από τις εκτιμήσεις αυτές και όφειλε, κατά συνέπεια, να προβεί στην καταχώριση των ζητουμένων ονομασιών. Η επιχειρηματολογία αυτή, όμως, συμπίπτει με εκείνη που προβλήθηκε προς στήριξη του δευτέρου λόγου αναιρέσεως, ο οποίος δεν έγινε δεκτός.

71 Δεύτερον, οι αναιρεσείοντες αμφισβητούν τις εκτιμήσεις του Γενικού Δικαστηρίου σχετικά με τον κίνδυνο υπαινιγμού με τις οποίες επικύρωσε την απόρριψη των αιτήσεων καταχωρίσεως από την Επιτροπή, χωρίς ωστόσο οι ίδιες να αποδεικνύουν ότι το Γενικό Δικαστήριο, ενεργώντας κατ' αυτόν τον τρόπο, παραμόρφωσε τα αποδεικτικά στοιχεία και τα πραγματικά περιστατικά.

72 Όπως, όμως, υπομνήσθηκε στη σκέψη 64 της παρούσας αποφάσεως, οι εκτιμήσεις αυτές περί των πραγματικών περιστατικών δεν μπορούν να αμφισβητηθούν κατ' αναίρεση.

73 Συνεπώς, ο τρίτος λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως εν μέρει απαράδεκτος και ως εν μέρει αβάσιμος.

Επί του τετάρτου λόγου αναιρέσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

74 Με τον τέταρτο λόγο αναιρέσεως, οι αναιρεσείοντες υποστηρίζουν, κατά πρώτον, ότι το Γενικό Δικαστήριο, κρίνοντας, στις σκέψεις 88, 89 και 94 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η συνωνυμία μεταξύ δύο ονομασιών συνεπάγεται κατ' ανάγκην υπαινιγμό κατά την έννοια του άρθρου 13, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 1151/2012, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο. Επομένως, η συνωνυμία των ονομασιών δεν αρκεί αφ' εαυτής για να δημιουργήσει κίνδυνο υπαινιγμού, δεδομένου ότι η διαπίστωση αυτή είναι δυνατή μόνον επί τη βάσει συνολικής εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών τα οποία περιλαμβάνονται στη δικογραφία.

75 Κατά δεύτερον, στις σκέψεις 78 και 81 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένως υιοθέτησε την εκτίμηση της Επιτροπής ότι μόνον ένα ιδιαιτέρως ενημερωμένο κοινό γνωρίζει τις ποιοτικές διαφορές μεταξύ των προϊόντων των οποίων οι ονομασίες προστατεύονται ως ΠΟΠ και εκείνων των οποίων οι ονομασίες αποτελούν αντικείμενο αιτήσεως καταχωρίσεως ως ΠΓΕ. Συγκεκριμένα, η διαφορά τιμής μεταξύ των οικείων προϊόντων παρέχει στους καταναλωτές τη δυνατότητα να τα διακρίνουν.

76 Η Επιτροπή αντικρούει την επιχειρηματολογία αυτή.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

77 Όσον αφορά την πρώτη αιτίαση, επισημαίνεται ότι, στη σκέψη 93 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο υπενθύμισε ότι, για την εκτίμηση του κινδύνου υπαινιγμού, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη το σύνολο της ονομασίας όπως έχει καταχωρισθεί και το σύνολο της υποψήφιας προς καταχώριση ονομασίας.

78 Δεδομένου ότι οι αναιρεσείοντες υποστήριξαν πρωτοδίκως ότι η εξέταση του υπαινιγμού αφορούσε μόνον τους γεωγραφικούς όρους των συγκρουόμενων ονομασιών, το Γενικό Δικαστήριο περιορίσθηκε στη διαπίστωση, στη σκέψη 94 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι, λαμβανομένης υπόψη της συνωνυμίας των γεωγραφικών στοιχείων των οικείων ονομασιών, η αποδοχή του επιχειρήματος αυτού θα οδηγούσε κατ' ανάγκην στη διαπίστωση περί υπάρξεως υπαινιγμού και θα εξυπηρετούσε τις προβαλλόμενες από τους αναιρεσείοντες θέσεις. Επομένως, η πρώτη αιτίαση στηρίζεται σε εσφαλμένη ερμηνεία της σκέψεως 94 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

79 Όσον αφορά τη δεύτερη αιτίαση, οι αναιρεσείοντες προσάπτουν στο Γενικό Δικαστήριο ότι επιβεβαίωσε, στις σκέψεις 78 και 81 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι μόνον ένα ιδιαιτέρως ενημερωμένο κοινό γνωρίζει τις ποιοτικές διαφορές μεταξύ των προστατευόμενων ονομασιών ως ΠΟΠ και των ονομασιών που είναι υποψήφιες προς καταχώριση ως ΠΓΕ, ενώ η διαφορά τιμής των επίμαχων προϊόντων αποτελεί ένδειξη της διαφοράς ποιότητας.

80 Πρέπει να υπομνησθεί ότι ο κίνδυνος υπαινιγμού υφίσταται όταν η χρήση μιας ονομασίας δημιουργεί στον μέσο Ευρωπαίο καταναλωτή, που έχει τη συνήθη πληροφόρηση και είναι ευλόγως προσεκτικός και ενημερωμένος, αρκούντως άμεση και μονοσήμαντη σύνδεση μεταξύ της ονομασίας αυτής και της ΠΟΠ. Συναφώς, η ύπαρξη τέτοιας συνδέσεως μπορεί να προκύπτει από πλείονα στοιχεία, ήτοι, ειδικότερα, από τη μερική ενσωμάτωση της προστατευόμενης ονομασίας, τη φωνητική και οπτική ομοιότητα μεταξύ των δύο ονομασιών και από την εντεύθεν

ομοιότητα, ακόμη δε και ελλείψει των στοιχείων αυτών, από την εννοιολογική συνάφεια μεταξύ της ΠΟΠ και της επίμαχης ονομασίας ή ακόμη και από την ομοιότητα μεταξύ των προϊόντων που καλύπτονται από την εν λόγω ΠΟΠ και των προϊόντων ή υπηρεσιών που καλύπτονται από την ίδια ονομασία. Στο πλαίσιο της εκτιμήσεως στην οποία προέβη, η Επιτροπή πρέπει να λάβει υπόψη το σύνολο των κρίσιμων στοιχείων που αφορούν τη χρήση της επίμαχης ονομασίας (απόφαση της 9ης Σεπτεμβρίου 2021, Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne, C-783/19, EU:C:2021:713, σκέψη 66).

81 Επομένως, ορθώς έκρινε το Γενικό Δικαστήριο, στη σκέψη 83 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η διαφορά τιμής μεταξύ των προϊόντων που τυγχάνουν προστασίας ως ΠΟΠ και των προϊόντων για τα οποία ζητείται η καταχώριση ονομασίας ως ΠΓΕ δεν είναι αφ' εαυτής καθοριστική για την εξάλειψη του υπαινιγμού που ενδέχεται να προκύψει από την εκτίμηση των στοιχείων που υπομνήσθηκαν στην προηγούμενη σκέψη της παρούσας αποφάσεως.

82 Εν πάση περιπτώσει, υποστηρίζοντας ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν προσδιόρισε ορθώς το κοινό το οποίο πρέπει να ληφθεί υπόψη προκειμένου να αποκλεισθεί κάθε κίνδυνος υπαινιγμού, οι αναιρεσείοντες επιδιώκουν, κατ' ουσίαν, να θέσουν υπό αμφισβήτηση τις διαπιστώσεις του Γενικού Δικαστηρίου σχετικά με τα χαρακτηριστικά του σχετικού κοινού. Πλην όμως, κατά πάγια νομολογία, οι διαπιστώσεις αυτές εμπίπτουν στον τομέα των εκτιμήσεων πραγματικών περιστατικών για τις οποίες το Γενικό Δικαστήριο είναι το μόνο αρμόδιο (διάταξη της 29ης Οκτωβρίου 2020, Kerry Luxembourg κατά EUIPO, C-305/20 P, EU:C:2020:882, σκέψη 18 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

83 Ως εκ τούτου, ο τέταρτος λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως εν μέρει αλυσιτελής και εν μέρει απαράδεκτος.

84 Δεδομένου ότι κανένας από τους λόγους που προβλήθηκαν προς στήριξη της αιτήσεως αναιρέσεως δεν έγινε δεκτός, η αίτηση αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

85 Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, που εφαρμόζεται στην αναιρετική δίκη δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου.

86 Δεδομένου ότι οι αναιρεσείοντες ηττήθηκαν, πρέπει, σύμφωνα με το αίτημα της Επιτροπής, να φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα και να καταδικασθούν στα δικαστικά έξοδα της Επιτροπής.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) αποφασίζει:

1) **Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.**

2) **Οι Cunsorziu di i Salamaghji Corsi – Consortium des Charcutiers Corses, Charcuterie Fontana, Costa et Fils, L'Aziana, Charcuterie Passoni, Orezza – Charcuterie la Castagniccia, Salaisons Réunies, Salaisons Joseph Pantaloni, Antoine Semidei και L'Atelu Corsu φέρουν, πέραν των δικαστικών εξόδων τους, τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.**

(υπογραφές)